

[Bouet.]

at mit Parti, herunder ogsaa jeg, er gaaet med til denne Lovgivning. Det Spørgsmaal kan imidlertid rejses, hvor mange det drejer sig om. I Henhold til Lovforslaget paahviler det Kommunalbestyrelserne i de Byer, hvor Loven nu kommer til at gælde — det er jo i første Række Hovedstadsområdet, hvor Problemet er særlig grelt — inden for 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden at foretage en Opgørelse af Størrelsen af Behøvet for Udlejningsværelser til enlige i Kommunen. Men havde det nu ikke været bedre, hvis man i Forvejen havde undersøgt dette Spørgsmaal; Ungdomsudvalgene har ganske naturligt ikke kunnet klare det. Hvis man f. Eks. i Januar Maaned havde bestemt her paa Rigsdagen, at Kommunerne inden Udgangen af Februar skulde have foretaget en Undersøgelse, som den de nu skal foretage, havde der været et betydeligt bedre Grundlag for Bedømmelse af Værdien af denne Lov. Det skulde vel egentlig ikke være nødvendigt, at en Sag, selv om man behandler den grundigt, ligger omtrent 4 Maaneder i et Udvalg. Jeg tror, det havde været af stor Værdi, om denne Undersøgelse i Forvejen var foretaget. Nu har man kun den Antagelse at bygge paa, at der er mange Mennesker, for hvem Værelsebehøvet er særligt presserende.

Ved Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting er der foretaget en lang Række Ændringer i det af Ministeren oprindelig fremsatte Lovforslag, Ændringer, som maa siges at være Forbedringer, men en demokratisk Lov kan man egentlig ikke sige, denne Lov bliver. De rige, de meget velhavende, som har de store Lejligheder — vi har Eksempler paa, at en enlig Person har 10 Værelser eller maaske derover — kan betale sig fra det. Det bliver Mellemstanden, de, som maaske ved Sparsommelighed gennem en Aarrække har skaffet sig en Villa eller en større Lejlighed, og som, medens Børnene var hjemme, har haft den fuldt udnyttet, det bliver denne Mellemstand, der ikke har Raad til at betale sig fra det, som det her gaar ud over, hvad det i øvrigt altid gør.

I denne Forbindelse vil jeg nævne Spørgsmaalet om Opsætning af Kakkelovn. Hvor der ikke er Centralvarme og ikke i Forvejen er Kakkelovn, skal Udlejeren opsætte en Kakkelovn, og det kan blive en overordentlig betydelig Udgift. Jeg ved ikke, hvor meget en Kakkelovn koster, men den koster vel nok nogle Hundrede Kroner, hvis den overhovedet kan skaffes, og det skal altsaa denne mindre velhavende Ud-

lejer betale. Det paalægger det offentlige ham: Værsgod, du har at betale den Kakkelovn. Jeg vilde have fundet det mere naturligt, om Kommunen havde afholdt denne Udgift og saa eventuelt havde faaet Beløbet refunderet af den Fond, som skal oprettes af de Penge, som kommer ind fra dem, der kan betale sig fra at faa en Lejer ind.

Jeg er tilfreds med, at det i § 7 bestemmes, at det er en Betingelse for, at Anvisning kan finde Sted, at den værelsessøgende paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, opholder sig i den paagældende Kommune, eller at han eller hun — for det maa vel ogsaa gælde Kvindekønnet, skønt der i Loven altid kun staar „han“, som om der kun eksisterede Hanner — har Arbejde i dette Omraade, eller at det af Hensyn til paagældendes Uddannelse er magtpaaliggende for ham at faa et Værelse i Omraadet.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at der skal skaffes Attest for, at paagældende ikke lider af Tuberkulose, men havde det ikke været betimeligt, at der ogsaa skulde skaffes Bevis for, at paagældende ikke førte Væggetøj ind i Lejligheden, for det kan jo ogsaa blive en Plage?

Det store Behov for Værelser er en Følge af, at man udefra trækker ind til Storbyerne. Ikke mindst her i København virker Forholdene tiltrækkende paa Ungdommen fra Provinsen og fra Landet. De tilsyneladende meget høje Lønninger og de Forlystelser, som Storbyen byder paa, virker fristende, og saa drager de unge ind til Staden uden ret mange Penge og uden at have et Sted at være. Det er ogsaa en Kendsgerning, at de værnepligtige, der kommer herind, i den første Tid, de er her, længes tilbage til det Sted, de kom fra, men efterhaanden faar de af de nævnte Grunde Smag for Tilværelsen her i Byen, og saa beslutter de sig til at blive her.

Naar nu saadanne unge kommer ind til Byen uden Penge, saa faar vi de rystende Beskrivelser, som vi har set i de forskellige Dagblade, om de unge, der sover i Godsvogne og paa Trappegange o. s. v. Her vil jeg dog gerne sige, at Forholdet er det, at Københavns Kommune har saa mange ledige Sengepladser, at ingen behøver at ligge i Godsbanevogne, hvis de henvender sig til Københavns Kommune. Det havde den i hvert Fald for et Par Uger siden. Et Bevis for, at den Tilstømning af unge, som skaber en Del af Misæren, kommer ude fra, faar man gennem en Statistik over de Herberger for hjemløse, der